

“Животът се разлиства като книга... Умеем ли да четем?”

IX-XII клас

Животът се разлиства като книга...умеем ли да четем ?

Есе

Можеш ли да четеш? Колко книги прочете през живота си? Знаеш ли какво богатство притежаваш ?

Това сме ние, децата на двадесет и първи век. Поколението на свръхмодерните технологии. Децата на интернета, компютърните игри, забавленията. Децата, които все бързат за някъде, винаги заети с нещо. Същите тези деца, които нямат време да прочетат една дума, един ред, една страница...

Ако всеки от нас поне за момент спре, огледа се и се замисли какъв празен и еднообразен живот водим, истината би го ударила като плесница в лицето. Защо спяхме да четем? Защо позволихме "мишката да изяде книжката"? Сигурна съм, че всеки от нас има моменти, когато чувства, че нещо в живота му липсва. Когато поредната лоша новина за убит човек или атентат с много жертви излезе през малкия екран. И си казваш - пак ли? Докога така? Точно тогава осъзнаваш какво ти липсва. Осъзнаваш, че в този жесток свят се нуждаеш от нещо красиво. Нуждаеш се да забравиш, да избягаш. Искат ти се тайничко да можеш да откриеш един по-добър, по-красив свят. Този свят можем да открием само между страниците на книгата. Тя се появява точно като "пилешка супа за душата". В цялата си светлина и прелест тя е тук да излекува раните ти и да посее на тяхно място пъстри цветове. Тя е тази, която може да ти даде толкова много, без да иска нищо в замяна.

Читателят е този, който, попадайки между страниците ѝ, може да открие хиляди светове. Всеки от тях - по-различен и пъстър от другия: "Този, който не чете, живее само един живот". А ти колко живота живееш?

Всички ние не осъзнаваме как животът тече. Точно като книга той се разлиства пред нас с всичките си багри и цветове. За съжаление ние сме тези, които, забързани в ежедневието си и новите технологии, не виждаме красотата на живота. Точно както не виждаме и книгите, които са навсякъде около нас, а стоят захвърлени на заден план.

Кога ще осъзнаем, че пропускаме красотата на живота? Кога ще се научим да четем? Знаеш ли, че за един човек в момента луксът се изразява в една книга и чаша топло кафе?

Спри се! Огледай се! Компютърът няма да избяга. Работата може да почака. Виж красотата на живота! Виж колко много си пропуснал досега! Вземи първата книга, която видиш, и чети, чети...

Виктория Янчева Маринова, 12 е клас
ПГИ "Д-р Иван Богоров" - Варна
Втора награда